

de a pune cu putere în evidență rolul fundamental, hotărâtor al proprietății socialiste, asupra mijloacelor de producție, faptul că proprietatea cooperatistă reprezintă una din cerințele vitale pentru realizarea noului orinduirii sociale. Românii socialistă, prin tot ceea ce a realizat, demonstrează că nu poate exista cale de întoarcere, că nu se poate pune nici un fel de problema ca marile concentrații industriale, agricole, sociale, rodul muncii poporului în ultimele patru decenii, să fie „privatizate”, folosind expresia ce a devenit la modă astăzi în unele țări și care înseamnă, de fapt, întoarcerea la capitalism.

Concepția Partidului Comunist Român, a secretariatului său general, totuși, nu trebuie să negăm, că are unele probleme actuale și defectuărități noul orinduirii evidențiază că nu socialismul este cel care a dus la unele stări de lucruri negative într-o țară sau alta, ci încălcarea principiilor științifice ale socialismului, nesocotirea cerințelor legilor obiective, și în primul rând la necesități din țară, continuă a forțelor de producție și poporul revoluționar hotărâtor pentru construcția socialismului, ca de altfel pentru dezvoltarea oricărei orinduirii sociale.

Viața a demonstrat în mod concludent, cu forța de convingere a faptelor, viabilitatea principiilor de

baza socialismului. Dezvoltarea
 generală a concepției revoluționa-
 ționale are pornirea din condițiile
 social-istorice concrete se întemeia-
 ză astăzi, ca întodeauna în istoria
 sa de un secol și jumătate, pe slu-
 jirea devotată a intereselor vitale
 ale poporului, a aspirațiilor sale de
 progres, de libertate, de singurătate,
 de stabilitate de provă, de calm, de
 permanență a spiritului viu, creator
 al concepției revoluționare.

Istoria, experiența construcției so-
 cialiste demonstrează cu putere că
 socialismul nu poate fi decât rezul-
 tatul unei lupte, a unui efort, al
 forțelor revoluționare progresiste
 ale fiecărui popor; el nu poate fi
 impus din afară, după cum nu este
 posibil ca el să fie oprit pe calea
 unei intervenții contrarevoluționare
 a forțelor externe.

Partidul său general, nostru, a
 secretarului său, partidului nostru,
 Nicolae Ceaușescu, socialismul este
 rezultatul aplicării creatoare a legi-
 tăților generale la condițiile concre-
 te ale fiecărui țări. De aceea, opera
 de construire a noului orinduri cere
 necesitate respectarea fermă a
 principiilor revoluționare, a legilor
 lumii, alegerea pe această bază a
 căilor concrete de soluționare a
 problemelor dezvoltării și perfec-
 țării noului orinduri. Din această
 perspectivă, apar cu totul dăunătoare
 pozițiile care, sub pretextul per-
 sonalității lui Ceaușescu, încearcă
 să abandoneze principiile generale
 sau să le limiteze importanta și s-
 fera lor de acțiune, apelând la căi și
 modalități capitaliste de organizare
 și conducere socială, deschizând por-
 țile unor influențe stihnice, împie-
 tind asupra desăvârșirii procesului
 revoluționar.

Experiența poporului român, a
 partidului său revoluționar demon-
 strează cu limpezime necesitatea ca
 abordările și măsurile practice priv-
 ind perfecționarea construcției so-
 cialiste să se bazeze pe bazele ade-
 rate ale luptei revoluționare, să se
 întindă pe cele mai noi cuceriri ale
 revoluției tehnico-științifice, să asu-
 re întreaga dezvoltare, pe calea
 luptei revoluționare, prin îmbinarea
 cerințelor generale cu ceea ce expe-
 riența noastră și condițiile econo-
 mico-sociale specifice reclamă într-o
 etapă sau alta.

Pozițiile consecvente ale Partidu-
 lui Comunist Român, ale secretaru-
 lui său general, tovarășul
 Nicolae Ceaușescu, în abordarea
 principiilor de bază ale socialismu-
 lui constituie o atitudine înaltă, de
 originalitate, de certă actualitate,
 la îmbogățirea teoriei și practicii
 construcției socialiste, probează în mo-

a elevilor. Dar s-au creat și format noi mentalități, noi opțiuni.

— Înfrățită schimbarea, măsurile concrete adoptate în acest sens.

— Desigur că este vorba, în primul rând, de măsurile adoptate de statul pentru perfecționarea activității în industria minieră, îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și viață ale minerilor, care și-au pus amprenta și asupra opțiunilor școlare și profesionale ale elevilor, determinându-i să se orienteze în număr tot mai mare spre mîner și asigurînd astfel liceului posibilitatea de selecție. Opțiuni încurajate și susținute de tot mai multe școli.

— Într-o măsură, stipularea diferitelor acțiuni de stimulare a condițiilor existente azi în școlile care pregătesc cadre pentru mîner. În-

De altfel, în adunările comunistilor au fost cadrele didactice din liceu și ale cadrelor didactice din învățământul superior care, pentru a perfecționa cunoștințele și deprinderile profesionale, au participat la cursurile de perfecționare organizate de către Ministerul Învățământului. Astfel, cadrele didactice din liceu, profesorii Constantin Moșteanu și Nicolae Postolău au remarcat faptul că o parte dintre elevi vin cu lipsuri în pregătire, dar aceasta nu trebuie să constituie o scuză, nici o explicație a unor rezultate mai slabe în prima treaptă de liceu, ci trebuie luată în considerare ca o deficiență selectivă sau elevii în parte. În acest caz nu e posibil decât print-o organizare și planificare cât mai judicioasă a materiei, a timpului de

Dacă Mihail Eminescu înseamnă pentru sufletul nostru respirația supremă, *in metru antic*, Ion Creangă este hohotul de ris proiectat în eternitatea ființei românești. Două măști bipolare, întregind chipul spiritual al neamului, gravitatea, dar și robustețea lui emblematice.

Cum se desfășoară pregătirea profesională la Liceul Minier din Cîmpulung Muscel

dustria minieră are nevoie de forță de muncă cu calificare tehnică, capabilă să utilizeze cu înalt randament tehnica modernă pe care o are la dispoziție, iar a fi elev al liceului minier este o cale sigură de a învăța o limbă, o putere deosebită, o înclinație pentru munca din mină, înțelegerea cerințelor pe care societatea noastră le pune în fața tineretului.

Pentru extinderea argumentației am cerut unor elevi să-și sustină opiniile pe tema: „De ce să mergem să învățăm minier, mecanic, electro-mecanic pentru industria minieră. Iată răspunsurile citorva viitorii minieri: „Mi-am propus să urmez facultatea de profil din Brașov, deoarece voi reveni în mină și voi transmite noi cunoștințe celor rămași aici”; „Mineritul e o meserie frumoasă, care cere curaj, bărbăție și talent”; „După terminarea liceului, de care voi reveni în mină, voi deveni de aici, pentru a fi tot mai util în întreprinderi”; „Voi urma, ca și tatăl meu, meseria de minier și voi rămâne în cadrul familiei”; „Tatăl meu este maestru electrician la sectorul Pescăreș și eu voi îmbrățișa meseria de electrician de suprafață, tot aici”.

Un factor principal pentru buna pregătire a viitorilor minieri îl reprezintă învățarea teoriei și aplicarea ei în practică de la prima etapă de învățare, de la prima etapă de minieră din Cimpulung Muscel. Afirm că liceul minier dispune de un corp profesoral cu înaltă calificare, atașat pregătirii pentru muncă și viață a elevilor, a viitorilor minieri, pasionat de propria meserie de dascăl, de educator,

să depunem serioase eforturi pentru a face mai accesibile lectiile predate elevilor; să evităm și suprapunerile, aglomerarea lor cu notiuni care le răscapă din timpul alocat pentru consolidarea și aprofundarea cunoștințelor. În clasă, la lecții, în timpul liber, prin diverse activități, ne străduim să le îmbogățim orizontul de cunoaștere, gustul pentru cercetare, pentru noi înțelesuri spirituale. Mai multe cadre didactice au insistat asupra faptului că este necesar să forțeze elevilor un mai puternic interes pentru progresul tehnic, pentru noi înțelesuri spirituale, pentru o mai bună minieră. "Tinerii trebuie bine pregătiți, atât din punct de vedere profesional, cit și politic, ne spune profesorul de științe sociale Gelu Dănilă, care este și un mare interes de a participa mai activ la viața întreprinderi în care vor lucra, la continua lor perfecționare profesională și la împlinirea lor ca cetățeni cu înaltă conștiință, demni constructori ai societății noastre".

Am desprins din discuțiile purtate în liceu hotărârile fermă a colectivului de cadre didactice ca în anul în curs, an în care se pun în discuție toate problemele din anul XIV-lea al partidului, să se asigure un nivel tot mai ridicat de pregătire generală și profesională a viitorilor mineri. În acest sens, colectivul e puternic angajat ca printr-o unitară acțiune să asigure o educație superioară la toate capitoarele activității instructiv-educative, asigurând astfel o nouă calitate procesului de învățământ.

Gh. CIRȘTEA
correspondentul „Scintilei”

Moldova e spațiul de grație în care răsună, cu sporită reverberație, murmurul acestui mare cântec al marelui artist, cărui templu strălucitor se desenează, uriaș-aborrescent, siluetele lui Eminescu, Creangă, Sadoveanu și Lăbiș pe fundalul cutremurător al Rapsodiei Române. În această patrie s-a săvârșit miracolul copilăriei, cu pădurea ei cu tot, adîni miresme de tet și răsînă, zvon de zăpezi fabuloase cu curgerea lăptosă a stîncilor, și înălțatul cel mai scump amintirilor din copilărie, teritoriul al purității guvernate de legile sârbătorii pe care ori creangă le evocă cu roborarea „și uriaș... suriet al omului de munte printre țărani moldoveni”, cum îl definea, în celebra-i caracterizare, Garabet Ibrăileanu, a scris, vorbind despre creația sa, că „pămînt de umor din literatura română, Risul care tonifică ori muștră, din perspectiva unei hitre pedagogii, ori sfichiștului rîde, cu însușirea este! a aceluia care Școala noastră o face, prin ea un copil pentru cei ingenuitatea firii i-a rămas intactă, expresie a tinereții și vitalității ultimore ale neamului său. Același copil, denunțînd, cum neapărat s'atîna, denunțînd, cum spunea G. Călinescu, o gîndire de popor pentru care „cuvîntul e bătărîn”, presupunînd o „stîlnică orală” cu nimic mai puțin decît arșii repugnante ale scrierii, citîr, aflăm ironia savuros-vicelană ce aparține inteligentei fecunde, aptă să ridicie la înălțimea artelor durabile. Acest „umanist al stîlpinelor” reprezintă, în opinia noastră, nu bucuria de a neregăsi pe tărîmul nepriemduel al copilăriei, dar și confirmarea unor strălucite investiții etice ale „Poporului întreg a devenit artist individual”. Tudor Vianu certifică, pe aceeași autoritate

treruptă creare și mai stăpin pe vint, pe

transformare de valori : ca pune pe om în condiția a muri și ci noi valor materiale și spirituale.

Cultura este cîmătur spiritual necesar pentru manifestarea și afirmarea unei gândiri creatoare.

„Împlinind munca cu creația, arată tovarășul Nicolae Ceaușescu, se poate realiza adevărata cultură socialistă”.

Adevărata cultură este aceea care o facește pe și înțelege poporul, care corespunde nevoilor lui, care îi creează satisfacții, bucurii înalte, care îl înalță și înfrumusețează viața, care îl înțelege încrederea în sine și plăcerea de a trăi, care-l alimentează tonusul cel mai bun și îl ajută să crească mai noi valori de cultură și civilizație. Oare ce-i constructivismul epocii noastre socialiste dacă nu examenul cel mare și a toate biruirii și înfrumusețării înfrumusețarea și apărarea vieții ? Oamenii dotați cu o cultură superioară, folosind datele tuturor științelor, credînd în forțele proprii, în capacitatea omului de a înfrîna natura au creat și orasele cele noi care ne împodoresc acum țara, și hidrocentralele care creează și lumina, și al doilea pod al Cernavodă, și metroul, și canalele spre mare și spre Dunăre, și întregul sistem de irigații care va face ca apa să fie abundanță, ca șesul Buzului, și atîtea alte opere uriașe, care dovedesc eficiența practică a științei și marile însușiri ale poporului de a crea și înfrumuseți. Eremescu spunea, acum un veac și mai bine : „Cu cit omul e

apă, pe abur, și si face din ele slugi de muncă și de civilizație e mai înaltă”.

Și o civilizație înaltă nu poate rezulta decît dintr-o cultură superioară, dintr-o creație și tehnică înaltă, dintr-o simțămînt al îndemna omului. Cultura, ca și munca, îl creează pe om. Sînt două date structurale în existența oricărui om : societate, dar și un potențial înzedit mai valoros într-o societate ca a noastră.

Căci civilizația și cultura sînt ambele fete ale societății, legate indisolubil.

Ambele izvorăsc din munca și talentul poporului și, conjugate, se întorc în ajutorul, în folosul poporului, îmbogățindu-l prezentului și luminîndu-l viitorul. Căci, în definitiv, cultura este comoră neprețuită a valorilor materiale și spirituale încorporate în societate, în modurile de viață, în metodele de gândire și artă. Și mai mult ca în orice altă formă de societate, în socialism cultura și prospectivă, întîmplîndu-se pe valorile viabile din trecut, creează altele noi, totdeauna superioare, care se transmit din generație în generație, asigurînd și îmbogățind viața oamenilor și luminîndu-le conștiința.

Cultura este bobul cel mai roditor din cite a creat ingineria genetică a omului, cultura, omul.

Convins de aceasta, partidul nostru îi acordă cea mai mare importanță, după pilda grădinarului care plantează arborii cu fața spre soare.

Dumitru ALMAȘ

Călin VILSAN
Alexe ANDRIȘ

Răspund în necesităților un crescut efort de înnoire și potetare culturală, efort patronat. Încrederea în valorile umaniste, culturii românești, muzeele noastre oferă, din ce în ce mai des, prilejul unor baze dialoguri culturale prin intermediul valorilor arhitecturale, valorile ale patrimoniului de aur sau ale contemporaneității. Numeroase expoziții, mai ales de perspective organizate în ultimii ani, alături de o bogată activitate cultural-educativă desăvârșită, muzee s-au dovedit a fi instituții formative fundamentale. Ele stimează spiritul celor mai variate categorii de public pentru fenomenul plastic, accesul tot mai larg acestui public spre valorile arhitecturale este un fenomen curent. Lucrurile aparținând patrimoniului național se dovedesc astăzi capabile să se adapteze la cerințele societății, nu curent sau ale unei personalități artistice în aspectele lor mai evidente fără primejdia simplificării și a pierderii nuanțelor, a înțeleșurilor multiple ce caracterizează o activitate artistică, întrucât creat de Potraș, Beliaș, Sirato, Resu, Iser, Stefan Dințescu, Steriadi, Ghață, Tuculescu, Catargi au adus, în cadrul unor ample prezentări, nu doar simfonii armonii de linii și culori, ci și ale specificul pe care pămintul românesc l-a conturat în creațiile sale. Ele au dovedit, dincolo de confundabile diferențe stilistice, existența unui același climat ce naște dintr-o lumină care nu e niciodată prea puternică, dintuculoare care e viguroasă fără a izbi, dintr-o limpezime care e concetă deșese pe la natură, pasunea pentru pămintul românesc. De altfel, exemplele cele mai strălucite ale artei noastre arde această legătură profundă cu tradiția printr-o înțelegere adâncă, plină de sensibilitate față de o conștientă pe lașă românească, de frumusețea morală a omenirii. Patrimoniul nostru artistic, ce cuprinde numeroase asemenea exemple, își păstrează astfel un formativ mereu actual. Sînt adevărate modele de înaltă spiritualitate față de care generații succesive

artiști au parcurs o cale de raportare mereu mai încreștată de sensibil. Ei au făcut posibil un efort, conștient, înnoit, de clarificare, de transpunere în imagine artistică a minunatelor realități pe care le oferea pământul românesc. Un exemplu recent vine să se alăture unui lung șir de inițiative care aparțin Muzeului de Artă al Republicii Socialiste România. Este vorba de retrospectiva Dimitrie Ghiță, deschisă

**Valorile
înființarea
Manifestări rem
de Artă d**

În generosul spațiu al Galeriei Naționale, Centenarul nașterii acestui pictor a prilejuit această exemplară manifestare menită să pună din nou în lumină valoarea unei opere care a trecut proba timpului devenind fapt de civilizație românească. „În arta lui Ghiță îl vedem pe om, căci viața acestui pictor se împletește cu lucrările sale, se contopește cu ele și, depășindu-l pe individ, capătă o semnificație socială” — afirma Mihail Ralea în 1955 în cuvîntul de deschidere la prima retrospectivă a pictorului, expoziție care constituia începutul unui bilanț al creației sale. Peste aproximativ două decenii, în 1987, o altă mare expoziție retrospectivă, deschisă în sălile Muzeului de Artă al Republicii Socialiste România, venea, o dată mai mult, să demonstreze tuturor că Ghiță era una din vocile cele mai autentice din pictura românească. Lucrările prilejuiau, ca și acum, cuprinzătoare privire de ansamblu

asupra întregii lui activități. Ele arătau că Gîlața a știut să descopere acestei lumi dimensiuni, ritmuri și înțelesuri profund românești, că a sondat zone de experiență umană cu fluența și claritatea cu care ne-au obișnuit clasicele.

Recenta expoziție din sălile Muzeului de Artă impune creștia lui Gîlața prin aceeași profundă apartenență la tradiția românească, lipită de stăruința ostentativă de a

culturii, la
ru publicul
arcabile la Muzeul
in Capitală

reprezenta motivele folclorice. Înfașurarea frecventă a țăranului, a căruilui stilizare aspră și gravă se impune pregnant în multe din lucrările lui, a fost filtrată parcă printr-o sensibilitate puternică, ordonată de o logică pe care creatorul și-a impus pentru Gîlața doar o prezentă corporală, apreciată pentru frumusețea înfașisării ei mai năla a însemnat o prezentă spirituală înăcrăcată de o mare energie vitală. „Prin arta mea — afirma el adeseori — am dorit să-l apropiu pe om de înțelegerea frumuseții, să-l dau curaj, să aibă încredere în sine, în darurile moștenite, în muncă și să se simtă OM”. În consens cu aceste vorbe pe care le repeta adeseori, lucrările sale ilustrează profunda legătură care l-a unit cu oamenii acestui pămînt. Peisajul românesc, traseele numeroaselor călători pe care le-a întreprins — vizibile în multe din lucrările prezentate acum — ne a-

rată că Ghiță a fost un creator în sufletul căruia rosturile lumii au trezit înțeleșuri și sentimente legate de vechi virtuți, ce-și trag seva din lumea generoasă a Mehedintului natal, în cadrele căreia viața se mișcă într-o largă și încoșată curgere temporară. Aici, în zona plaiurilor Olteniei, iar mai târziu în Moldova, Transilvania sau pe litoralul dobrogean, și-a aflat personalitatea, firescul, autenticitatea creației. Simțim în aceste peisaje ecouri de doină, regăsim melancolia, atit de minunat continuată în creația populară a secolelor. dorul și dușoia, aceeași înclinată spre nuanță și discreție. Detaliile deosebit de sugestive desprind din aceste călătorii nu pot fi însă separate de regimul de excepție conferit întregii sale opere. Căci mai presus de tot, acum, cuprinsă adevsea pictorul, a stat atășamentul față de pământul românesc. Picturile expuse acum sint tot atitea posapuri bogate nu numai în frumusețea peisajului, ci și în măiestria cu care a înfălișat oamenii sau înțeleșurile, a cuprins adevsea se imprimă adit în memoria vizuală a privitorului. Locuri și oameni, clipe de meditație și de contemplație în preajma lor, măreția și demnitatea ancestrală a țărănilor au, pentru privitorul de astăzi, o fabuloasă încălțare materială. Pictorul a cucerit an de-a rândul înținerile țării descoperind, cu ochiul vșenic avid de imagini inedite, aspecte care au surprins peisajul românesc în ceea ce are al definitoriu, caracteristic. Atmosfera care le reunește, în pofida variațelor tematic, este deosebit omogenă de particulară. Le unifică aceeași lumină, aceeași bucurie a culorilor. O fac în egală măsură ferline atit de cunoscute, atit de complex evocatoare, florile sau naturile statice despre care s-a scris atit de mult de-a lungul anilor. Sint lucrări de mare frumusețe a stilizării și forței de expresie, lucrări care dezvăluie o dată mai mult una din vocile cele mai autentice ale picturii românești.

zistente pite
nă, din Creangă
clamă universitatea coplărie
și tulcirile sănătoase ale vieții
Așa eram eu la vârsta cea fer
fetică, și așa cred că au fost to
copiilor. Vîrsta cea fericită în
seamnă de fapt o perioadă în
ochii căreia lumea dobîndeste
forță și sensuri priveligiate
Vîrsta guvernată de „povești și
doine, ghicitori, eresuri”, abia n
telesse, pline de nelesuri”.
Și, în această perioadă, făcînd
universul după legile imagina
ției, după codul fără concesi
candori. O lume unde violen
și proștia nu au acces, ori sînt
plidului pedesite pe
și pot să poartă în cîlcio
monumentală-1 artă, universu
lui Creangă ne înfățișează
umantate tutelat de omen
tulburătoare, sculptoare pri
umor și profunde înțelesuri
și, în sfîrșit, la trăirea maxim
a acestei lumi aparține copla
riei, pom cu roade de au
dăurite de căldura și surisu

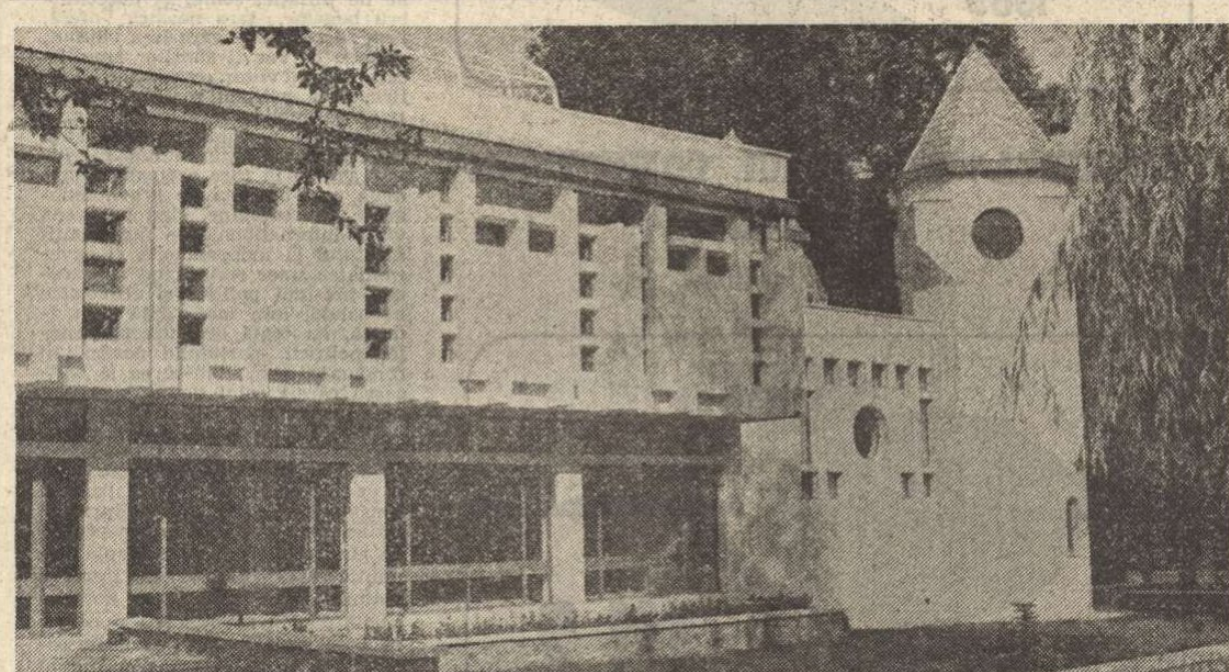
soarelui atemporal.
 Prin amănunțite detalii terni so-
 cotim o sută de ani de cin-
 prin Eminescu și Creangă, con-
 detul românesc și-a dobândit
 dreptul la universitate. Re-
 vedați copiii, părinții și zo-
 Frumos din lacrimă" și „Harap-
 Alb" și sărbătorește, într-o fe-
 erie galactică, un centenar de
 elenitate. Prin „Păgânul și
 cun cum spunea un ma-
 cărturar al neamului, ri-
 printe lacrimi. Prin ei, ri-
 noastră - cea bună și laud-
 vată - are mai multă încredere
 da înțeleptă a copilăriei în
 seamă, mai întii de toate, la-
 da pământului care i-a con-
 crat pe Eminescu și Creangă
 prin alți împodobiți cu umbre
 lor statutare.

Ninge acum peste patria lă-
 răi române, copilăria tresor-
 limpede-n zvonul nărilor, ni-
 gă și plină de pesci și de
 țară, de un veac, ne îmbogă-
 țese într-uneșce.

**IALOMIȚA : Săptămîna
științei și tehnicii
pentru tineret**

în atmosfera de efervescentă creație generată de istoricele documente adoptate de marea foră a comunistilor, în organizarea mitului Județean Ialomița U.T.C., în municipiul Slobozia, arete Fețești, Urzicești și Târnăvești, în celelalte localități județ - s-a desfășurat „Săptămâna științei și tehnicii” cu numeroase manifestare înscrise în Festivalul „Cîntarea României”.

Dintre multitudinea de manifestări menționăm expunerile: „Revoltarea economico-socială a Țării Ialomița în anii E. Niculescu Ceausescu”. Contracultura originală a tovarășilor democian doctor inginer E. Ceausescu la dezvoltarea și îmbogățirea continuă a științei, învățămîntului și culturii românești; „A jare plănă pentru îndepărtarea neahtăbă a hotărîrilor adunătoare” și „Căminul al 3-lea” - proiecte pentru crearea unei largi emanațiuni, pe linia creșterii velului tehnic și calitativ al prelor”. (Mihai Vișoiu).

1asi. Complexul muzeal „Mihai Eminescu” din parcul Copou

Foto : Agerpre

*Valorile culturii, la
întâlnirea cu publicul*
Manifestări remarcabile la Muzeul
de Artă din Capitală

În generosul spațiu al Galeriei Naționale. Centenarul nașterii acestui pictor a prilejuit această exemplară manifestare menită să pună din nou în lumină valoarea unei opere care a trecut proba timpului devenind fapt de civilizație. Într-o sală deosebit de frumoasă, Ghiță îl vedem pe om, căci viața acestui pictor se împletește cu lucrările sale, se contopește cu ele și, depășindu-l pe individ, capătă o semnificație socială" — afirma Mihaela Bălan în 1955. După decenii de decadență la prima retrospectivă a picturii, expoziție care constituia începutul unui bilanț al creației sale. Peste aproximativ două decenii, în 1967, o altă mare expoziție retrospectivă, deschisă în sălile de la Muzeul de Artă din publicistele România, venea, o dată mai mult, să demonstreze tuturor că Ghiță era una din vocile cele mai autentice din pictura românească. Lucrările prilejuiau, ca și acum, o cuprinzătoare privire de ansamblu

reprezenta motivele folclorice. Înfașurarea frecventă a țărânului, a cărui stilizare aspră și gravă se impune pregnant în multe din lucrările lui, a fost filtrată parțial printr-o sensibilitate puternică, ordonată de o logică pe care creatorul nu a putut să o ignore. El nu a reprezentat pentru Ghiță doar o prezență corporală, apreciată pentru frumusețea înfașărilor, ci mai ales a însemnat o prezență spirituală încărcată de o mare energie artistică. „Prin arta sa, el a adăugat un alt fel de forță... să-l apropii pe om de înțelegerea frumuosului, să-i dau curaj, să aibă încredere în sine, în darurile moștenite, în muncă și să se simtă OM”. În conștientul acestor lucrări, în care el aducea în lume lucruri sale, se ilustrează o profundă legătură care l-a unit cu oamenii acestui pământ. Peisajul românesc, traseele numeroarelor călătorii pe care le-a întreprins — vizibile în multe din lucrările prezentate acum — ne a-

neni, clipe de meditație și de contemplație în preajma lor, măreția și demnitatea ancestrală a țărănilor au, pentru privitorul de astăzi, o fabuloasă încălcurătură materială. Pictorul a cucerit anii de-a rândul tinuturile țării descoperind, cu ochii venic avidi de imagini înesăruite, aspecte care surprind și sașul nemămurat în ceea ce are al definitivului, caracteristic. Atmosfera care le reunește, în pofida variațiilor tematiche, este deosebit de omogenă, de particulară. Le unifică aceeași lumină, aceeași bucurie a stilizării și a formelor. În mare, temele sînt de cunoscut, atât de complex evocatoare, florile sau naturale statice despre care s-a scris atât de mult de-a lungul anilor. Sînt lucrări de mare frumusețe a stilizării și forme de expreție, lucrări care dezvăluie o dată mai mult din vocile cele mai autentice ale picturii românești.

**IALOMIȚA : Săptămîna
științei și tehnicii
pentru tineret**